

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடராஜதர்பார்

தனுர்மாசம்

திருவாதிரை நகரத்திர

ஆருத்ரா தரிசுராதன பத்திரம்.

தில்லைத்தல பத்தன பரிசுன்னிப பரிபஞ்ஞவார்ன்னிபப்
பிரகாதம்.

தில்லைவரழந்தனர்நம்தேசிகனும்நாசனபார்த்து
எல்லையிலாவானந்தநம்பார்ப்பான்பாரினின்று
தில்லைவரும்பக்தர்கள்பரிபஞ்ஞவர்பலருமுயப்பரிவுகூர்ந்து
எல்லையிலாக்கருணைநிறைவகாழியும்மைஏதமறவழங் துகவென்றேவினோ

பிர அகண்டானந்தசந்ருவேகம் :

ஓம்நமஸ்த.

SPECIAL NUMBER

In Adoration of the Infinite-Be-ing Subjecting Itself
Out of Infinite Grace and Love to Man

To the limitations of a Finite-Be-ing-in-Time-Place-and-Nature
That unripe souls unable to Comprehend and Worship God in spirit and in truth
May conceive and pay Homage to Him in a Finite Form

(As Lord of the World and King of kings)
Which is but a Symbol of the Infinity
Which Alone Exists. Om Tat Sat.

"I speak the things which I have seen with the Father."—John viii—38.

"He that hath ears to hear, let him hear."—Matt. xi—15.

"If any man be a worshipper of God, and doeth His will, him He heareth."—Christ.

Dedicated by Order of Grace

To All Ripe Souls on Earth Thirsting for Truth and Realisation.

"I have given unto them the words which Thou gavest me."—John xvii—8.

Hail! Ananda Natesa!

Adoration to Sri Akandananda, the Teacher of Truth!

Om Tat Sat.

சத்தியானந்தசபை.

சத்தியமேவதி-சத்தியமேகதி சத்தியமேஜயம்: ஒம் தத்ஸத்.

ஆநந்த நடேசாய நம:.

“ANANDA MISSION”

For the Propagation of Truth & Knowledge.

First conceived at Chithambaram after the Arudra Darisanam of 1901,

On the Motion of an Eminent Englishman who Thirsted for a moment

IN THE HOLY PRESENCE OF THE LORD OF THE WORLD,

To Know the Truth of the Holy Mystery “Chidambara Rahasyam”;
And Called into Existence Now By His Almighty Grace

At the Instance of a True Englishman Thirsting to Know

“THE TRUTH AS IT PRESENTS ITSELF NOW”

To a seeker who seeks it “without reference to this or that
more or less imaginary divine system.”

Planned by Grace of the Lord on Xmas Eve, 1902,

And Founded on Thursday week of the New Year, 1903,

Being the third Bright day preceding the Resplendant Arudra Darisanam.

“Ekam Satyam Brahma.”—*Sruti Vak.*

“Seek Truth wherever you can find it,” My Friend,
But Make your Choice and Stick to It till You reach the End.

“Truth is Hard Finding!” Yes, “Uncompromising too” when whole
Yet, Try! “Awake, Arise and Stop not till you reach the Goal.”—*Sruti.*
“And Ye shall Know the Truth and the Truth shall Make you Free.”—*Christ.*

All persons who love Truth for its own sake and are willing to show good-
will towards All, regardless of race, creed, religion, caste or color, will be eligible
to become members, helpers or sympathisers of the Mission as it may suit their
intelligence, development and selfless state.

Sincerity in thought, word and deed, an essential and unfailing condition
to be scrupulously fulfilled by all. *Satyameva Jayati.*

Hail, Ananda Natesa !

Sri Akandananda Satguruve Namaha.

லேசான காத்திப்பதிப்பு.
தனிப்பிரதி, 5½ அணு.
பழைய பிரதி, 6 ½

சந்தாவினை விவரம்,
ஒரு வருஷத்துக்கு ரூ. 4.
6 மாதத்துக்கு 2-2

அறிவைப்பாவச்
செய்வதற்கான

மாதாந்தரத்
தமிழ்ப்பத்திரிகை.

The Publishing Agency reserves to itself the right of republishing separately matters that appear in the Viveka Chintamani.

புத்தகம் 11.] 1902௨௩ நவம்பர், டிசம்பர் மீ. [இலக்கம் 7-8.

Terms of Subscription to the 'Viveka Chintamani.'

Thick Paper Edition for Patrons, Reading Rooms, School and Circulating Libraries, &c.
Minimum Subscription Rs. 5 per annum.
Single Copy 7½ As. : Back Nos. 8 As. each.
ENGLISH & FOREIGN SUBSCRIPTION 7s. 6d. NET PER ANNUM.

Thin Paper Edition for the People:—
SUBSCR. PRICE : YEARLY RS. 4 : HALF-YEARLY RS. 2-2.
SINGLE COPY, CURRENT NO. 5½ AS. : BACK NOS. 6 AS. EACH.
ENGLISH & FOREIGN SUBSCRIPTION 5s. 6d. NET PER ANNUM.

If strictly Prepaid at the commencement of the term, (i. e., in May of each year) 8 As. discount, off the annual rate, and 4 As. off the half-yearly rate. Subscriptions entered to begin with only April or May of each year. Known subscribers may not withdraw except at the end of the year.

For To regular annual subscribers 2 months' grace is allowed for the prepayment of subscription, and in the case of regular half-yearly subscribers 3 weeks' time, within which all subscriptions should be paid to entitle them to the discounts allowed.

Subscriptions cannot be closed in the middle of a Volume, though regular subscribers may elect to pay their subscriptions in half-yearly instalments. All notices for discontinuance are to be given in the beginning of the new year, i. e., in April or May; for otherwise one should have to pay for the whole of the current volume. Outstanding subscriptions are often realised by V. P. P. to prevent accumulation of arrears.

In all business correspondence, Subscribers are requested to quote their register number found on the wrapper, as it would ensure prompt attention and are vexatious delay and needless correspondence.

விவேகசிந்தாமணி சந்தாவிவரம்.

தனமான காத்திப்பதிப்பு :—அத்தியஷ்டை, 8½ அணு, புத்தகசாலைகள் முதலான ஸ்தாபனங்களுக்கு உபயோகமானது. ஒரு வருஷ சந்தா ரூ. 4. 6 மாதத்துக்கு ரூ. 2-2. தனிப்பிரதி 7½ அணு. பழைய பிரதி 8 அணு.

லேசானகாத்திப்பதிப்பு :—சாதாரணமாய் எல்லா இனங்களுக்கும் உபயோகமானது.

வருஷத்தா ரூ. 4. 6-மாதத்துக்கு ரூ. 2-2. தனிப்பிரதி 5½ அணு. பழைய பிரதி 6 அணு.

வருஷாரம்பத்திலே (அதாவது மேமாசத்தில்) தவறாமல் கடிகாலம் வருஷத்தாவிட 8 அணுவும், 6-மாசத்தாவிட 4 அணுவும் தனித்தொடுக்கப்படும்.

ஏப்பிரல் அல்லது மேமாசம் துவக்கியே சந்தாக்களுக்கு வைக்கப்படும். ரிஜிஸ்தரான சந்தாதாரர்கள் வருஷமுடிவில்தான் மற்றபடி சந்தாவை நிறுத்திவைக்கப்படாது.

ஒரு வருஷத்தாவிட 8 அணுவும், 6-மாசத்தாவிட 4 அணுவும் தனித்தொடுக்கப்படும். மேமாசத்தாவிட 8 அணுவும், 6-மாசத்தாவிட 4 அணுவும் தனித்தொடுக்கப்படும். ஆதலால் சந்தாவை முன்பணமாகச் செலுத்துவதற்குக் கேட்டுக்கொள்ளப்படும்.

சந்தாவினை வருஷமுடிவில்தான் நிறுத்தக்கூடாது. நிறுத்தியிருப்பவர்கள் வருஷாரம்பத்தில் அதாவது ஏப்பிரல் அல்லது மேமாசத்தின்போது கோட்டைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால், மத்தியில் நிறுத்தினால் அந்தவருஷ முழு வருஷத்தாவிட 8 அணுவும் செலுத்திவிடவேண்டும். சந்தாபக்கங்கள் V. P. P. மூலமாக வசூலிக்கப்படும்.

கையொப்பங்கள் அளிக்கும் கடிதமெழுதும்போதெல்லாம் அவர்கள் ரிஜிஸ்தர் நம்பரைக் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் எழுதும் கடிதம் உடனே கவனிக்கப்படுவதன்றி அதிக தாமதத்தாகும் கடிதப்போக்குவாவுக்கும் இடமில்லை.

IN THE SUPREME COURT OF THE KING OF KINGS.

AN ANCIENT APPEAL ON THE ORIGINAL SUIT FOR THE RECOVERY OF THE FATHER'S ESTATE.

பராபரன்கோர்ட்டில்

ஓர் புராதனவழக்கு.

பிதிரார்ஜ்ஜித சொத்துக்குப் பாத்தியம்.

திட்டக்குடி லோகல்பண்டு ஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டர் நடராஜபிள்ளை

கமக்குப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :—

“ஜயா.—நிகழும் கலம்பரம்” கடைய திட்டக்குடி உபாத்திமார்கள் சங்கத்து மீட்டிங்கு, வெகுவிமரிசைமாக நடத்தேறியது. திட்டக்குடி டெப்டி தாசில்தார், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், ஸால்ட் ஸப் இன்ஸ்பெக்டர், யூனியன் சேர்மென், மேற்படியார்கள் ஆபீசின் கிளர்க்குகள், திட்டக்குடியின் இன்னும்கேமான இதர கணவான்கள் வந்திருந்தார்கள். திட்டக்குடி ஸப் ரிஜிஸ்திரார் ம-ரா-மூ, வி. எஸ். வில்லங்காதய்யர், பி. ஏ. சேர்மென் ஆக இருந்து மீட்டிங்கை நடத்தினார். அதில், ஊர் கிராம முனிசிபீலிஸ் ஒருபிரியாது படிக்கப்பட்டது. மீட்டிங் சேர்மென் சொன்னபடி, அதை விவேகசிந்தாமணியில், பிரசாரம்செய்யும்படியாக, இத்துடன் எழுதி அனுப்பி இருக்கிறேன். விவேகசிந்தாமணியைப் படிப்பவர்களில், யாராவது மூலான்கள், அத்தப் பிரியாதை அங்கீகரித்து, அதைப் பிரசாரமுலியமாய், விசாரிக்கத் தொடங்கி, ஜெட்ஜ்-மெண்டு கொடுக்கவேண்டுமாய், ஷ. மீட்டிங்கை நடத்திய சேர்மெனாஸ் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.”

பிரியாது.

சகல உலகங்களுக்கும், ஞாயாதிபதி கர்த்தர்களாகிய, தர்மதுரை அவர்கள் சமூகத்திற்கு :—

காயாபுரிபைச் சேர்ந்த, சேமங்கலம் தாலுகா, மண்டல மாகாணத்தைச் சேர்ந்த கருணாநிலிருக்கும், பரமானந்தய்யர் குமாரன், சுக்கில ஜாதி, ஸத்தியமதம், ஒரே வயதுள்ள ஆதம்ராதன் வாதி.

ஷ. மண்டல மாகாணத்தைச் சேர்ந்த, கோஸமாபுரத்திலிருக்கும் காமினுதன் 1, மூல வெங்கண ஆங்காரச் சேருகாரன் 2, ஆதம்பட்டு பிச்சியாப்பிள்ளை 3, கவலப்பட்டு ஸத்தேகமுதலியார் 4, நாவலப்பட்டு அரிசிவபெருமாபிள்ளை 5, கண்ணனார் பார்வமுதலியார் 6, செவியத்தூர் கேழ்விறையப்பிள்ளை 7, மூக்கானந்தய்யர் 8, பக்காபாக்கம் ஸபரிசயாப்பிள்ளை 9 ... பிரதிவாதிகள்.

மேற்படி வாரி எழுதிக்கொண்ட பிரியாது, என்னவென்றால், எனது பூர்வீக அனுபோகமான ஸ்வயம்பிரகாசக் கணவாயி-ஞானச்செய்-தழைலிலங்காணி 1. இந்த ஒரு காணி நிலமும், எனது பார்வைத் தாழ்விலும், அக்குளஞ்சுளமென்று தரிசு ஆக்கிவிட்டது. அதை நான் முத்தி-விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சிசெய்த காலத்தில், மேல்கண்ட (9) ஒன்பது பேர்களும், ஒருவன் பின்னாக ஒருவன் கூட்டம் கூடிக்கொண்டு வந்து, எனது விவேக ஏரை ஓட்டவொட்டாமல் தடுத்து, மனக்கொழுவை முறித்து, புத்திக் கலப்பையை ஒடித்து, சித்த

மேழியைப் பிளந்து, ஏன்னையும் இன்னுரினியார் என்று தோணவொட்டாமல், அவ்வேகத் தடியால் அடித்தார்கள். அதற்கு சாக்ஷிகள் சுதர்விவேகநகர் கல்வியாப்பிள்ளை 1, சாதகத் தூர் தத்துவ முதலியார் 2, ஓமர்தூர் பரணவழர்த்தியாப்பிள்ளை 3, உச்சிவிவேகத்தாளவிட்டு ஸோமகந்தரம்பிள்ளை 4, உள்ளம்பாக்கம் ஸ்பர்ஸியாப்பிள்ளை 5, இந்த ஐந்து பேர்வழிகளையும் வரவழைத்து விசாரணைசெய்து, எனது பூர்வீக அனுபோகமான ஸ்வயம்பிரகாச-கண்ணவாசி-ஞானச்செய்தமிழிலும் காணி 1.—இந்த ஒரு காணி நிலமும் எனக்குக் கிடைக்கும்படி மன்றாடிப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்த வருஷம்

வாதி வக்கீல் :—நாதகரீந்தன்.

வந்தமாலம் - இந்தத்தேதி.

பிரதிவாதி வக்கீல் :—தத்து - பித்து.

[இப்பிரியாதை நாம் மேற்போட்டுக் கொண்டு விசாரிப்பது சாத்தியமின்மையால் இதை இவ்விவேகசிந்தாமணி பேற்படுவதற்குக் காரணமுதமாயிருந்த மாயாண்டிவசுமனுப்பிவிட்டோம். அவர் அடைந்த தந்தோழர் கிராமாண்டியிடமிருந்து வந்ததாக அங்கீகரித்து நமக்கு அவசரமாயனுப்பிய விஷயங்களை அப்படியே கீழே பிரசுரிக்கிறோம். கூட பிரியாதற்கு கட்டவேண்டிய கட்டணத்தங்கடாக வாதி தன் உடல் பொருளாலி முன்னையும் ஒருக்கே தத்தம் செய்யவேண்டுமாம். இப்பிரியாதை கிராமப்படியில்லென்று 'பத்தர் திருமுறை'ப்படி அதை மொழுக்கு படுத்திப் 'பிரார்த்தனை'கட்டி 'குருசேவை' மென்னும் கோர்ட்டு முத்திரைபதித்த 'அனுபவ உறுதி' என்னும் மேல் தீப்படிப் பெற்று 'ஆகந்தவாழ்த்து' என்னும் கிறையேற்றபடியும் கட்டி வந்த பத்திரத்தை அத்தனானால் அப்படியே பிரசுரிக்கிறோம். மற்ற விவரம் பின் வருவனவால் தெரியவரும்—வி-சி-பர்.]

அந்த வருஷம் வந்தமாதம் இந்தத்தேதியில் பிரியாதை கொடுத்த வாதிபாகிய நம்சொந்த ஆதம்நாதனுக்கு சிதம்பரவாசி சச்சிதாந்தப்பிள்ளை கொடுத்த பாரோலை :—

“ஆனந்தத்தாயாரை அறிவாயே யாமானால்

இப்பாரோலை கொண்டு அவனைப் பணித்திரு நீ

நீ பரதேசியாகிப் பத்தியுடன் பணிந்தை யானால்

உன் பத்திக்குத் தக்கபடி படியளிப்பான் நிச்சயம்போ!”

உள்ளடக்கம்—1 - திருமுகம்.

ஓம், சத்தகுருவேதம்:

ஆனந்தத்தாயாரே ஆண்டுகளுக்குக் கடைக்கலமே

அருமையா யுள்வயிற்றில் அவதரித்த குழந்தையவன் சச்சிதாந்தம் சரணம் சரணமம்மா.

“நீ விண்டதெதுவானாலும் வெட்டவெளியானாலும்

“குழயிருந்த வீடதனைப் பாழதனா யாக்காதே

“பிச்சைக்குப்பைக்காரன் எச்சில்தின்னீ யென்றிராமல்

“எல்லாரையும் கவனித்து எவரெவர்க்கு முரியதை யீய்.”—

என்றுசொல்லி நீயெனக்கு எடுத்துரைத்த வூர்த்தையது

கிறிதும் தவறாமல் சிறுபிழையும் செய்யாமல்

ஆதரவாயுள் வார்த்தைப்பிடி யழிவுறாமல் நான்சுடத்தேன்.

இப்படி காணிடுத்து நடத்துவருங் காலையிலே
 உன்னுபதேசத் தான்பளித்து உச்சத்திருக்கையிலே
 அனுபவமுங்கைகூடி யாகத்தித்திருக்கையிலே,
 திட்டக்குடியனும் தீதிலாருள்வசனும்
 நடராஜா பிள்ளையாம் நாட்டிலுள்ள வித்தகனும்
 சபை யொன்று கூட்டுவித்து சதிராயதைநடத்தி
 விசுவநாத ஐயரவர் விமரிசையாய்த் தலைபிருக்க
 ஊரிலுள்ள உத்தமர்கள் உத்தியோகர் பலபேர்கள்
 பள்ளியிற் படிக்கும் பாலர் பலபேர்களுக்கு
 வித்தையது போதிக்கும் வேதியர் குழாபுவில்
 கூட்டமது கூடிக் குலாவி மகிழ்ந்திருக்க
 ஊருக்கதிகாரி ஊனர்க்கடியனவன்
 ‘பிரியாது’ ஒன்றெழுதிவந்து படித்தான் சபைமுன்னே :
 அற்புதப்பிரியாததனை அடியிலே வரைந்துள்ளேன் :
 பராபரன் தீர்ப்பதனை மாரித்துப் பெறவேண்டும்.—
 ஏன்றுசொல்லி யென்னப்பன் நடராஜன் பிள்ளையவன்
 பாரோலை யெழுதிவிட்டுப் பரிந்து நின்றான் என்முன்னே,
 சபாநாயகர் உத்தரவால் சதிராயவன் எழுதிவிட்டான்.
 எழுதிவிட்ட ஓலைதனை எத்திரான் படிக்குமுன்னே
 உன்கருணையாலே உளவறிந்து பதில் வரைந்தேன்,
 பராபரன் செய்தீர்ப்பைப் பாரிலுள்ளோரறியவெண்ணி
 என்னென்னமாய் மியற்றுவையோ நானறிபேன்
 என்னென்ன செய்கிறாநீ ஏதேதிறந்திடினும்
 உன்பிள்ளை யுன்னடிமை யுன்கேகா னர்ப்பணம்காண்,
 மாயாண்டிப்பிள்ளைக்கு மாதாவா முன்றனக்கு
 ஏழைபரதேசிகளை இரகசித்தல் கடனன்றோ !
 ஆத்மகாதனும் ஆடவன் பிரியாது தனை
 ஆணவமலம்போக்கி ஆதாவாய்ச்சீர்திருத்தி
 ஆசேஷபவிசேஷபங்களை அன்புடனே நீக்கிவைத்து
 ஸ்வரூபதெரிசனத்தத்து ஸ்வானுபவமளிக்க
 மாயாண்டிப் பிள்ளையிடம் மாற்றிவிட்டேன் அம்மணிகான் :
 மாற்றிவிட்ட செய்திதனை மர்மமாய்த் தெரிவித்தேன்
 மர்மமாய்த் தெரிவித்தபின் மறுமாற்றமுண்டோ சொல்,—“ஓம் தத்ஸத்.”

திரு.ஆதித்தாய்மொழி.—“குழந்தை எ-ம்-க்கு கூடாகத்தம் உண்டாகுத. காலிதம் பார்த்தேன். நீயே
 ஆனந்தரூபி. நீயேசத்தியரூபி. நீயேசத்திரூபி. நீயேசுலோபி, அருபிநீயே, விருபிநீயே. எல்லாம் உனைத்தவி
 ர ஒன்றுமில்லை, உன் சுவகல்பத்தால் ஜகம் உண்டானது. உன் சுவகல்பத்தால் ஜகம்அழிந்தது. தைரியங்
 கொள். சஞ்சலத்தை விடு. ஆனந்தமாயிரு. பரஞ்ஞானமடை.—தாய்-பொருளானந்தம்.” “தத்துவமவரி.”

ஓம்.

ஸ்வானுபவம்—ஆத்மானந்தப்பூர்த்தி.

சிவநேரிசனம்.

“சிந்தையதென்னச்சிவனென்னவேநில்லை
சிந்தையினுள்ளேசிவனும்வெளிப்படுஞ்
சிந்தைதெனியத்தெனியவல்லார்கட்குச்
சிந்தையினுள்ளேசிவனிருந்தானே.”

சிவசோநுபநிசனம்.

“தூரியவதிதஞ்சொல்லுறும்பாழாம்
அரியதூரியமதிதம்புரியில்
விரியுங்குவியும்விள்ளாமிருந்தன்
னுருவுக்கிரியுமுரைப்பதெவ்வானே.”

மோனசமாதி.

“தானுமழித்துதனமுமழித்துநீ
நேனுமழித்துவுயிருமழித்துடன்
வானுமழித்துமனமுமழித்துபின்
நானுமழித்தமைநாறியேனே.”

“ஒன்றிகின்றதுள்ளேயுணர்ந்தேன்பராபரம்
ஒன்றிகின்றதுள்ளேயுணர்ந்தேன்சிவகதி
ஒன்றிகின்றதுள்ளேயுணர்ந்தேனுணர்வினை
ஒன்றிகின்றேபலவழிகண்டேனே.”

வரையாட்சி.

“தான்வரைவற்றபினுரைவரைவது
தானவனானபினுரைநீனைவது
காமனேவென்நகண்னாரையுருப்பது
துமொழிவாசகஞ்சொல்லுமினீரே.”

உரையாட்சி.

“உரையற்றதொன்றையுரைசெய்யுமுமர்காள்
கரையற்றதொன்றைக்கரைகாணவீரகுமோ
திரையத்தகீர்போல்கிந்தைதெளிவார்க்குப்
புரையற்றிருந்தான்புரிசடையோனே.”

மனமட்சி.

“மனமாயைமாயையிம்மாயைமயக்க
மனமாயைதான்மாயும்ற்றென்றுமில்லை
பினைமாய்வதில்லைபிதற்றவுமவேண்டாந்
தனையாய்த்திருப்பதுதத்துவந்தானே.”

முத்தி.

“மனம்விரிந்துருவித்தனாமாவம்
மனம்விரிந்துருவித்தனாய்வு
மனம்விரிந்துருவித்தனமன்னுயிர்
மனம்விரிந்துரைமாண்டதுமுத்தியே.”

அணைந்தோர்தன்மை.

“ஒழிந்தேன்பிறவியுறவென்னும்பாசங்
கழிந்தேன்கடவுளுநாமொன்றானே
னழிந்தாங்கினிவருமாரங்கமுவேண்டேன்
செழுஞ்சார்புடையசிவனைக்கண்டேனே.”

“ஆராலுமென்னையமட்டவொண்ணுதினிச்
சீரார்பிரான்வந்தென்கிந்தைபுகுந்தன்ன
சீராடியங்கேதிரிவதல்லாதினி
யார்பாடுஞ்சாராவதிறிந்தேனே.”

“ஒன்றுகண்டிருவருக்கொருதெய்வமு
மொன்றுகண்டிருவருக்குபிராவது
நன்றுகண்டிரினிமசிவாயப்பழந்
தின்றுகண்டேற்கிதுதித்தித்தவாறே.”

“பணிந்துகின்றேன்பரமாதிபதியைத்
துணிந்துகின்றேனினிமற்றென்றும்வேண்டே
னணிந்துகின்றேனுடலாதிபிரானேத்
தணிந்துகின்றேன்சிவன்தன்மைகண்டேனே.”

தோத்திரம்.

“மாயனைநாழமுனடுநடுந்தேரேறிப்
போயினநாடறியாதேபுலம்புவர்
தேயமுநாமெந்திரித்தெங்கள்செல்வனை
காயமின்னுட்டிடைக்கண்டுகொண்டேனே.”

“புகுந்துநின்றனெங்கள் பண்ணியமூர்த்தி

புகுந்துநின்றனெங்கள் போதறிவாளன்

புகுந்துநின்றனடியார் தங்கனெஞ்சம்

புகுந்துநின்றனையேபோற்றுகின்றேனே.”

“உணர்வுமவனே யுயிருமவனே

புணர்வுமவனே புலனுமவனே

மிணருமவன் தன்னையெண்ணலுமாகான்

அணரின் மலர்க்கந்தத்துன்னின்றுனே.” — திருமந்திரம்.

பிரார்த்தனை.

“அதுவென்று லெதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை

யாதலின லதுவென லு மறவேவிட்டு

மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனகனுதி

மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்

‘பதியிந்த நிலை’யெனவு மென்னையாண்ட

படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமான்ந்த

கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூர் இத்தக்

கதியின்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம்பாரேன்.” — தாயுமானவர்.

குருசேவை.

தந்தேன் தடையறுத்தேன்

வெந்தேன் வினையறுத்தேன்

கொன்றேன் கொலையறுத்தேன்

குருசேவை செய்திட்டேனே.

அனுபவ உறுதி.

பெற்றேன் பெற்றேன் பெறலரும் பேறுபெற்றேன்

உற்றேன் உற்றேன் உம்பர்உரு உவகையுற்றேன்

அற்றேன் அற்றேன் அகமெனும் பாவமற்றேன்

பற்றேன் பற்றேன் பவமவ மினிப்பற்றேனே.

நின்றேன் நின்றேன் நிருவிகற்ப நிலையிலின்றேன்

கொன்றேன் கொன்றேன் குறங்கெனு மனதைக்கொன்றேன்

வென்றேன் வென்றேன் வெறிதரு மயலைவென்றேன்

ஒன்றேன் ஒன்றேன் ஒருமைநிலை குலைவொன்றேனே.

ஆதந்தவாழ்த்து.

போற்றி போற்றி ஐயுறு போற்றி
போற்றி போற்றி பரம்பொருள் போற்றி
போற்றி போற்றி சத்தியம் போற்றி
போற்றிபோற்றி சத்குரு பாதம்போற்றி.

“முத்தனைமுதற்சோதியை முக்கணப்பனை முதல்வித்தனைச்
சித்தனைச்சிவலோகனைத் திருநாமம்பாடித்திரிதரும்
பத்தர்காளிங்கேவம்மினீருங்கன்பாசத்திரப்பணிமினே!
சித்தம்ஆர்தரும்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.”

“என்பேஉருகின்னருள் அளித்தான் னிணைமலர் அடி காட்டி
முன்பேஎன்னை ஆண்டுகொண்ட முனிவா! முனிவர் முழுமுதலே!
இன்பே அருளினை உருக்கி உயிருண்கின்ற எம்மானே!
நன்பே அருளாய் என்னுயிர் காதா! சின்னருள்காணுமே.”—திருவாசகம்.

ஓம் தத்ஸத்.

ப்ரம்மார்ப்பணமஸ்து.

பின்னாரா.

“காட்டுக்குறியுங்கடந்தவர்காரண
மேட்டின்புறத்திலெழிவைத்தென்பயன்
கூட்டுக்குருகக் கூட்டிழைவவாது
வாட்டினைகழுத்திவதர்கிடத்தறே.”

“தற்ப்ரமலசகதாசிவன்னுல்ல
கிட்களமல்லசகாநிலையல்ல
அற்புதமாகியனுபேரகக்காமம்போற்
கற்பணையின்னிக்கலத்துள்ளருளே.”

“முத்திற்கண்கொண்டுகொண்கின்றமுடர்காள்
அகத்திற்சுண்கொண்கொண்பதையானந்தம்
மகட்டுத்தாய்தன்மண்ணுளனுடாடிய
அகத்தைச்சொல்லென்றூற்சொல்லுமாறெங்கனே.”

“அருள்பெற்றவர்சொல்லவவாரீர்மனிதர்
பொருள்பெற்றதிகழைப்புலனுபதிடார்
மருளுற்றசுவையைமற்றியருமைப்
பொருளுற்றவடிபோற்றுவனானே.”

—திருபந்திரம்.

சாத்திகிரோமணி-மாயாண்டிப்பின்னே.

ஓம் தத்ஸத்.

சுபமஸ்து.

INDIAN FOLK SONGS OF SPIRITUAL TRUTH & WISDOM.

"THE MYSTIC SONG OF THE MENDICANT ASCETIC."

ஓம், ஸ்ரீ பிஷ்ராடன மூர்த்தியே நம.

மார்துழிமாசம் காலையில்பாடும் ஆண்டிப்பாட்டு.

மாயாண்டிச்சித்தன் ஞானப்பாட்டு.

களம்.—தவவேடர் அகத்துமுதலி.

நடர்.—மோடுனி - பிஷ்ராடனர்.

இராகம்.—ஆனந்த பைரவி, சாப்புதாளம்.

நாதம்.—கண் - கண்ண - கண்கண்ண.

1. ஆண்டி யாவது ஆண்டி

1. ஆனவம் போக்குவ னுண்டி.

2. அருள் தருபவ னுண்டி.

3. மருளும் போக்குவ னுண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

2. ஆண்டி யாவது ஆண்டி

4. ஆடு மேய்ப்பவ னுண்டி.

5. விட்டால் பிடிப்பவ னுண்டி.

6. வீடு மளிப்பவ னுண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

3. ஆண்டி யாவது ஆண்டி

7. மாண்டு மடிந்தா லாண்டி.

மாண்டு விழுந்தால் தோண்டி.

மாயவ னுமவ னுண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

4. மயாவ னுமவ னுண்டி

மாகுமை பெற்றானே வேண்டி

1. அகச்செருக்கு, மும்மலத்தில் ஒன்று. மற்றவை (1) மாயை (2) காமியம்.

2. கிருபை.

3. மயக்கம் - அறியாமையினஞ்சல்.

4. ஆடு=பசு=மன்னுயிர். "கோபால்ன்".

5. பற்றுவிட்டால். 1. "பற்றற்றர் பற்றுகப்பற்றி நிழ்பனவன்."

6. முத்தி - மோகம்.

7. அகங்காரமகாரங்கள் மாண்டுமடிந்தால்.

8. தோண்டி=ஹிருதயம் - உட்பற்று - விஷயவாசனை.

9மாயை மயக்கத் தாண்டி.

10மனதையுஞ் சுட்டேன் காண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

5. 21ஒட்டின விட்டிடி லரண்டி.

புளியோடுபோ விருப்பனே யாண்டி ;

12கட்டின விட்டிடி லாண்டி.

13யதைக்காட்டிக் கொடுப்பனே யாண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

6. ஆண்டி யாமவ னுண்டி.

ஆட்கொண்ட டர்னெனே வேண்டி.

ஆருக்கு மடங்கேனன் சண்டி¹⁴

அருவுரு வாஞ்சக சண்டி.¹⁵

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

7. மாயமாய் வந்தானே யாண்டி.

காயம் புருந்தானே காண்டி.

சண்டி சகசண்டி யைத் தோண்டி¹⁶

17மண்டி யெரித்தானே யாண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

8. மண்டி யெரித் தீயில்-மன்மதனை யெரித்தாண்டி.

சண்டி யகங் காரம்-சாகவே யழித் தாண்டி.

ஒண்டி யொளித் தருவா-யொதுங்கியே யிருத் தாண்டி.

ஆண்டி யனைத் தென்னை-அலங்கோலம் செய் தாண்டி.

நாதம்.—கண்-கண்ண-கண்கண்ண-கண்-கண்ண-கண்கண்ண.

9. பிரபஞ்சம் சத்தியம்போல் ஜோற்றும் பொய்த்தோற்றம்.

10. மனோவிர்த்தியை யொழித்து விஷயவாசனைகள் நீங்கி அசைவற்றிருத்தலே மனதைச் சுட்டெரித்தலாம். விஷயவாசனையிருந்தால் இந்த தேகம் விழுந்தாலும் மனம் வேகாது. “கான்செத்தாலும் என்செஞ்சு வேகாது” என்று உலக வழக்கத்தில் சொல்லும் உண்மையிதுவே.

11. பாலஞ்சுபமாக ஆத்மாவை யொட்டியுள்ள உலகவாசனைகள்.

12. ஆத்மாவைப் பிறவிக்கடலிலாழ்த்திக் கட்டிய கரம்பந்தங்கள்.

13. அதைப்பரம்மத்தை - சத்திபத்தை - உண்மையை-அழியாதசைவற்று நிற்பதை.

14. “நான்” என்னும் சிவ அகங்காரம் : அதை வெல்வது மஹா கஷ்டம். என்ன அடித்தாலும், அடக்கினாலும் போகா தபிடிவாதப்பேய், அது வெகு முரடு.

15. மறைத் தகங்காரம் - இந்த சகடுமல்லாம் நான் ; இதைப்படைத்துக்காத்து ஆள்பவன் நான், என்று கண்ணுக்குக் காணாத உருவாய்சிற்கும் ; இதை நசுக்கான் என்று சிவர்கள் தொழுவார்கள். முத்தர்களே இது பாதிக்காதாயினும் பெத்தர்களைப் பாதிக்கும் சத்தி இதற்கு மெத்தவு முண்டு.

16. தோண்டி—வேரோடு கிண்டியெடுத்து—வாசனையோடுநீக்கி.

17. காட்டுத்தீபோலெல்லாவற்றையும் தகனம் செய்யும்படி உத்திரவீழ்காத்தியோ டெரியும்தி-மண்டியெரி நெருப்பாம்.

9. அழ அழ என்னை-யகலாது கட்டி னான்'டி
கட்டின கட்ட திலை-கட்டவழிச் செய் தான்'டி
சண்டித் தளம் செய்தே-சாகஸம் செய் தாண்டி
கூடிச் சுவத்தே யென்-குலமழியச் செய் தான்'டி
நாதம்.—கண்-கண்ண-கணகண்ணக்-கண்-கண்ண-கணகண்ண.

10. குலமு மில்லை யினிக்-கோத்திரமு மில்லையேடி,
ஊனில்லை உறவு மில்லை-ஒன்று மில்லை யெனக்கேடி;
மலமில்லா லூரி லுண்டு-மாயை யில்லா வீட்டுமோடி,
18சலனமில்லாச் சயனத் தங்கு-சயனித் திருப் பேனடி.
நாதம்.—கண்-கண்ண-கணகண்ணக்-கண்-கண்ண-கணகண்ண.

பேரீரைச்சலிட்டுப் பிணையிரத்தல்.

அம்மாஆ !-பிட்சையா அன்டி-உயிர்போகுது !
அம்மா ! ஊனமில்லா உணர்வு-ஒருநொடிதாயேன் !
உயிர்ப்பிச்சையம்மா ! ஊனுணர்வுவேண்டேன், தாயே !!
ஆண்டிப்பிச்சையம்மா ! அம்மணமா'க் கொடுக்கணும், தாயே !!

நாதம்.—கண்-கணர் !-கணகண்ணர்-கணகண்ணக்-
கண் !-கணகண்ணக்-கணகணர் !
கணகண்ணக்-கண்ணக்கண்ண-கணர் !!
கணகண்ணக்-கண்ணக்கண்ண-கணர் !!

ஆகாசநீதில் அசிரீரிவாக்து.

“மோகினி ராகம் பாடத்
10திரிபுடி தாளம் போடத்
தவவேட ராட்ட பாட்டம்
தரணியி லொடுங் கிற்றையே.”

“மார்கழிமாசத் திருவாதினையும் - வரலாயிற்றையே
கார்குழலாள்மோகினியும் காரணப்பே - டாண்டியுமே கரைத்தவுறுமாத்நின்
பாரிலுள்ள பக்தர்கள் பரிபக்குவர் - பலருமய்யப் பாங்குநனைமிகுதிபாலே
திரிபுரமெரித்த தேஜோமயானத்தனாய்த் - தாளுகொடுக்கவுவன், தரிசிக்குவாரீர், வாரீரே.”

தும். ஸ்ரீகுருஞரப்பணமஸ்து.

18. சலனமில்லாச் சயனம் - சர்ப்பசயனமேயாம். ஊனாவற்றிருக்கும் ஆதிமுதலின் சமாதிகலை.

19. ஞாநுருளுனஞேயம் - பார்ப்பவன், பார்வை, பார்க்கும்படும் லேசு இம்மூன்றிற்கும் ‘திரிபுடி’
யென்றுபேர். ஆசர்பாச விஷயங்களெல்லா மிடிலடங்கும்.

IN MEMORIAM:

MY FATHER IN HEAVEN.

எந்தை - முத்தி.

யாக்கை நிலையாமை.

“ஊரொலங்கூடி யொலிச்சவழுதிட்டுப்
பேரினைகீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங்காட்டிடை கொண்டுபோய் சுட்டிட்டு
கீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந்தார்களே.”—திருமூலர்.

“வனத்திடை முற்றத்தோர் மானிலமுற்றும்
ருளத்தின் மண்கொண்டு சூயவன்வனைத்தான்
ருடமுடைந்தாலவை யோடென்றுவைப்பர்
உடலுடைந்தாலிறைப்போதும்கூடியாதே.”—திருமூலர்.

பெறற்பேறு.

எந்தையவ னென்னப்பன் என்காய மின்றவன்றான்
கந்தையது கழித்ததன்ன கனகாயம் நீங்கிச்சென்றான்*
சிந்தைவெந்தே யெய்தின“நான்”† சிவனடியே சேரவைத்தேன்
எந்தையவ னென்னீசன் எனையுமங்கே யிருதியென்றான்.

இருதியென்றான் வாழ்தியென்றான் இருவினையுமுறுத்துவிட்டான்
சுருதிமுடிவை யறிதியென்றான் சுகமதுவு மிதுவேயென்றான்
கருதியதை யுரைசெய்யக் கருத்தழிந்தே னென்செய்வேன்
வருதியென்று னிருத்திவிட்டான் வகையறியா திருந்துவிட்டேன்.

—ஸ்வாமிநாதன்.

அன்புத்வாதல்.

“கண்டேன்கமழ்தரு கொன்றையினினைடி
கண்டேன்கரியுரியானன் கழனினை
கண்டேன்கமல மலருறைவானடி
கண்டேன்கழலதெ னன்பினுள்யானே.”—திருமத்திரம்.

“ஈசனறியுமிராப்பகலுங்கனனைப்
பாசத்துன்வைத்துப் பிரிசெய்வார்களை
தேசுற்றறித்து செயலற்றிருத்திடி
ஈசன் வந்தெம்மிடையிட்டுநின்றானே.”—திருமத்திரம்.

ஓம்புதல்.

* சுபகிருதுஸ் அற்பிசிஸ் 27வக்கு 1902-ம்ஸ் கவம்பர்ஸ் 12உ.

† “நான்” = ஜீவஅகங்காரம் = ஜீவன்.

Truth according to St. John.

As perceived by, a Son of God in the Vedic Land of Ind.

"God is Spirit and they that worship Him must worship in spirit and truth"—John IV - 24.

"The one only way of worshipping Him in this manner is by isolating yourself from the limitations of thought & sense perception. By this isolation you become *alone with God*—you, a cleansed spirit are allowed, to be in union with God. Then indeed are you said to *know God spiritually as Eternal Being*."—St. Paul.

"Jesus gave up his life that he might gather together in one the children of God that were scattered abroad." John—XI-52.

"Verily, verily, I say unto you, except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone, but if it die, it bringeth forth much fruit."—Christ.

"And I, If I be lifted from the earth, will draw all men unto me."—ib.

"While ye have light, believe in the light, that ye may be the children of light."—ib.

"O Father, Lord of heaven and earth, Thou hast hid these things (mysteries of the Kingdom of Heaven) from the (worldly) wise and prudent and hast revealed them unto babes."—Mathew XI-25.

"All things are delivered unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father; neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to whomsoever the Son will reveal Him."—Matt. XI-27.

"Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you Rest."—Matt. XI-28.

"Take my yoke upon you and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls. For my yoke is easy and my burden is light."—Matt. XI-29-30.

"These things I have spoken unto you that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation, but be of good cheer: I have overcome the world." John—XVI-33.

"Father, the hour is come, glorify thy Son, that thy Son also may glorify thee: as thou hast given him power over all flesh, that he should give eternal life to as many as thou hast given him."—John XVII-1-2.

"I certify you, brethren, that the Gospel which is preached by me is *not after man*; for I neither received it of man, neither was I taught it by man."—St. Paul.

* "ஏகம் சத்தியம் ப்ரஹ்ம".

"ஆனசமயமதுவிதகன்றெனு
மாயமனிதர்மயக்கமதுடொழி
கானங்கடந்தகடவுளைநாடுமின்
ஊனங்கடந்தருவதுவாமே."

"அகன்றூர்வழிமுதலாகிப்பிரானு
யிவன்றுனெனகின்றெளியனுமல்லன்
சிவனருள்பலபலிவனுமாரும்
நயன்றன்வரும்வழிகாமறியோமே."

"காந்தங்காந்தின்கண்ணுக்குத்தோன்றான்
பரந்தசுடையன்பசம்பொன்னிறத்தன்
அருந்தவர்க்கல்லவன்னுதலுமாகான்
விரைந்துதொழப்படுமெனம்மியானே."

"தவம்வேண்டுணாண்டலைப்படவேண்டில்
தவம்வேண்டாருணசமாதிக்கடவுள்
தவம்வேண்டாமச்சுசுமார்த்தத்தோர்க்குத்
தவம்வேண்டாமாற்றத்தையறியாரே."

"சாத்திரமோதும்சநிர்களைவிட்டுகீர்
மாத்திரைப்போதுமறித்துள்ளேனோக்குமின்
பார்த்ததலிப்பார்வைபசுமர்த்தாணிபோல்
ஆர்த்தபிறவியகலவிட்டோடுமே."

"ஒடுங்குநிலைபெற்றவத்தமருள்னம்
நடுங்குவதில்லைநனும்கிலினை
யிடும்பையுயிலிலையிராப்பகல்திலிலை
படுமயனிலிலைபற்றுவிட்டார்த்தே."

"இதயத்தாநாட்டத்துமென்றன்சிரத்தம்
பறிவித்தபாதம்பாரபாநந்தி
சரிவைத்தவாறமெய்தாட்டியவாறும்
விதிவைத்தவாறும்விளம்பொண்ணுதே."

"வைத்தேனடிக்கண்மனத்தினுள்ளோள்ள
டொய்த்தேயெரியும்புன்புழிபோகாம
செய்த்தேனாழியிருவினைமாற்றிட்டு
டெய்த்தேனறித்தேனவ்வேதத்தினந்தமே."

—திருமந்திரம்.

* இது சுருதியாகியும், "அது ஒன்றே: ஸ்வம் மயிததது; என்வ வியாபுசமானது அல்லது எங்கும் பரவியுள்ளது" என்பது இதன் பொருள்.

GOD'S PLAN OF THE UNIVERSE.

THE ETERNAL LAW OF EVOLUTION, INVOLUTION AND SALVATION.

(As Perceived in Realisation thro' Atma-Yoga.)

ஐகத் - சிஷ்டி.

உற்பத்தி லய ரெக்ஷணமுறை.

போகமர்க்கம்.

i. உற்பத்தி-லயம். EVOLUTION AND INVOLUTION.

JOHN I. * 1—5.

1. ஆதி—God or First Cause.

1. In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.

ஆதியிலுள்ளானதுதொன்றே
ஆதியனாதியுமவனையாவன்
அனாதியாமவனாதியதாக
ஆதியிற்பிறந்து காத்தானே.

2. காதம்—Word or Logos.

2. The same was in the beginning with God.

காதமுநாதாந்தமுமொன்றே
ஆதியில்காதம் அனாதியிலொடுக்கம்
ஆதியனாதிபோல் காதமனாதி
ஆதியுநாதமும் அனாதிதானே.

3. மாயை—Maya or Darkness.

3. All things were made by him; and without him was not any thing made that was made.

அனாதியானது மாயையும்காணீர்;
ஆதியுநாதமும் மாயையிற்கூட்டிட
ஆனதனைத்தும் ஆயதுஅதனால்;
ஆயதனைத்தும்மாக்கியஅவனும் மாயவனாகமாரிதின்றானே.

4. உற்பத்தி—Evolution of the world.

மாரிதின்ற மாயவன் தானே
காரணகாரிய உபாதனமானான்
மாயையென்பது மருளும்தெருளும்
தெளிந்தார்க்கிலதாம் தெளியார்க்குளதாம்.

5. மாயாவயன்—Nature of Maya.

உளதாமதுவு முள்ளத்து தானே
உள்ளத்துணர்வை மறைத்திடமுதலும்
மறைவழிப்பட்டு மனத்தெளிந்தக்கால்
இருத்தவிடத் தெரியாதெடுத்திடமோட்டமே.

* For a full exposition of the Truth contained in these passages vide Paranda's commentary in full. A few extracts bearing on John I. 1, 2 are given in pp. 213 & 214.

6. ஆன்பவன்—Saviour.

ஒட்டமெடுக்கும் உண்மையுணர்ந்தார்க்கது
வாட்டமிகச்செய்யும் உண்மையுணரர்க்கது
வாட்டமும்ஆட்டமும் வாய்வுமனமாகும்
ஆட்டியும்காட்டியும் ஆன்பவன்என்தையே.

4. In him was life; and the life
was the light of men.

7. உன்னத்தன்—Immanent.

எந்தையவன்தானும்என்னுளேயிருந்தான்
என்னுளிருந்தானே நானும்நித்திலன்
அறிந்திடாக்காரணமாய்த் து பார்த்திட
பார்வையைத்தடுத்ததுமாயையென்றுணர்ந்தேன்.

8. அவித்தை—Ignorance or Mixed light.

உணர்ந்த உள்ளத்தில் ஒளியிட்டு கின்றானே
உணராதொளித்தது உள்நின்றமாயை
உணர உணர ஒளிந்தது மாயையும்
உணராதொளித்த அம்மாயை அவித்தையே.

9. அதனியல்—Same dissected.

அவித்தையாலே யறிக்கிலென் எந்தையை
அவித்தையதாவும் அறிவறியாமையே
அவித்தையை யாய்ந்திடினது விரண்டாகும்
அவித்தையாய்நிற்பதாவரணவிக்ஷேபந்தானே.

10. விக்ஷேபம்—Sensation.

விக்ஷேபமென்பது விஷயசுகவிர்த்தியாம்
விக்ஷேபமென்பது உடலுண்மையென்றிடும்
விக்ஷேபந்தானே யுள்ளுணர் வொளிக்கும்
விக்ஷேபத்தாலே விக்ஷேபத்தலையே.

11. ஆவரணம்—Illusion.

அலைவன் நான் என்பதறிந்துள்ளபோதும்
அலைவன் நான் அப்போதாத்மாவென்றிருத்தும்
அலைவனுக்காத்மாவைக்காட்டியொளித்தும்
அலைவனுள்ளமர்க்கதாம் ஆவரணந்தானே.

5. And the light shineth in
darkness;

12. அதன்தொழில்—How it acts.

ஆவரணம்தானேயுணர்ந்துமென்றுரைக்கும்
ஆவரணந்தானே ஆத்மாவையொளிக்கும்
ஆவரணந்தானே அறிவையுள்ளோடுக்கும்
ஆவரணம்தானே தனைக்காணுதழச்செயும்.

13. உவமானம்—Illustration.

அழச்செய்ததாவரண மாதிரிதனை
விழச்செய்த ஆதியவன் விசேஷித்தானே
அழகியவன் விஷயசக ஆசையினாலே
விழச்செய்தாள் ஆடவனை ஆனந்தமழித்தே.

14. உவமேயம்—Application.

அழிந்தேயவன்போனான் ஆத்மாவையறியாமல்
அழிந்தேயவன்விழ்த்தான் அரிவைசொற்கேட்டு
அழிந்தவன் ஆவரணம் அழித்தவன்விசேஷம்
அழிந்த ஆடவனோடழகியும் சேர்த்தது அவித்தையாமே.

and the darkness comprehended it

not.

15. ஜீவன்—Natural Man.

அவித்தையினுள்ளே ஆத்மன்ஒளித்துளான்
அவித்தையினாலே ஆத்மனை உணர்கிலார்
அவித்தையினுள்ளிருள் ளொளிதன்னை
அவித்தையிருளால் அறிகவன்சீவன்.

ஃ

ii. இரகஸ்யமுறை—PLAN OF SALVATION.

16. அருஞதயம்—Merciful Thought.

அறிகிலாச்சீவனை அருளொடுகாத்திட
அறிவிலா துலகம் அழியாதருள்செய
அறிவிலா ஊனர்கள் அறிவறித்துய்ய
அறிவில் அருளாயவறுதித்தானே.

17. அருஞ்சூ—Feeling of Mercy.

6. There was a man sent from

God, whose name was John.*

உதித்தானவனெந்தை ஊனர்தழுடலில்
உதித்தானவனன் மனர்க்கிலருலகில்
உதித்தானவன் தன்னையுணர்த்துமாறுலகில்
உதித்தான் குரவர்குலதிலகனுத்தானே.

18. அழுக்காறுகீக்கம்—Cleansing the Heart.

* John the Baptist was the son of the priest Zacharias (Luke i-12-13) John retired to the desert early in life and practised severe austerity till he was "sent," (John i-6,) to announce the advent of the Teacher (Spirit of Grace and Truth) in the sacred form of Christ Jesus. (John i-14.)

தானேயுறித்தாண்டான் தனிமையிலவனைக்
கானேபுகுந்து கடுத்தவஞ்செய்தானே
ஊனேபுகுந்து உள்மலம்போக்கி
வானேபுகுந்திடும் வன்மையின்றானே.

19. அருட்பிரசாதம்—Grace of Faith

சன்னுனவற்குள் பத்திமைகண்டு
சன்னுனவற்கே உள்ளொளிக்கண்ணும்
சன்னுனவற் கவனுளவறிபேர்தம்
சன்னுனவரவெதிர் கோக்கிகின்றற்கே.

7. The same came for a witness to bear witness of the Light, that all men through him might believe.

20. அருள்வின்கு—Grace of Hope.

கின்றான் வனுள்ளத்து நிர்மலகத்தனப்
*வென்றான் தனுள்ளத்து விளங்குமருட்சோதி
கின்றனுள்ளத்துணர்ந்திலனயினும்
வென்னுனவன்வரவை விளித்துகின்றனே.

8. He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light.

9. That was the true Light, which lighteth every man that cometh into the world.

10. He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not.

11. He came unto his own, and his own received him*not.

12. But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his name :

21. அருட்சோதி—Light of Grace.

விளித்துகின்றனவன் விண்ணருட்சோதியை
ஒளித்துகின்றனவன் உலகுளசீவனில்
ஒளித்துகின்றேயுவன் உலகுருவாக்கினான்
ஒளித்துகின்றனே உணர்ந்திலதுலகமே.

22. அருளுணர்வு—Perception of Grace.

உணர்ந்திலதுலகம் உள்ளறிவாய்நின்றவனை
உணர்ந்தனர் பலர்க்கு மறிவுருவாய்கின்றான்
உணர்ந்தனர் பலராம் பக்தர்களவனை
உணர்ந்தனர்யாவரும் அருட்குழவியானே.

23. அருட்குழவி—Re-birth : Sanctification of Spirit.

13. Which were born not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God.

அருட்குழவிபிறக்கும் அதிசயமுணர்ந்திடுமால்
அருட்குழவிபிறவாது அன்னைபவளுதரத்தில்
அருட்குழவிபிறவாது அருளிலாருள் வசத்தில்
அருட்குழவிபிறக்கும் அத்தனருள்வைத்தாலே.

24. அவதாரம்—Manifestation.

14. And the Word was made flesh, and dwelt among us, [and we beheld his glory, the glory as of the only begotten [this ought to be (lit.) alone become. See Sri Paramananda's commentary thereon in his Eastern Exposition of St. John by the Light Gnana Yoga.] of the Father, full of grace and truth.

அத்தனருள்வைத்தால் ஆகாததுண்டோசொல்
அத்தனருளால் அவதரித்தசக்தியவன்
அத்தனருளால் அவதாரமாகுகின்றான்.
அத்தனருளாலவதாரமானும் † அருளுணர்ச்சோதியா
விளங்குகின்றனே.

* அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களையுள்ளதை வென்றான். நிவிர்த்திமார்க்கம் as opposed to பிரவிர்த்திமார்க்கம்.

† 'ஆனாம்' என்றும் பாடலாம். அவன், அவன், அது மூன்றும் வித்தியாசமில்லி உபயோகிக்கப்பெறும்.

25. அருட்செல்வன்—The Endowed Soul or * True Man.

15. John bare witness of him,
and cried, saying, "This was of
whom I spoke, He that cometh after
me is preferred before me; for he
was before me."

விளங்குகின்றானே விளங்கினான் ஊனர்க்கு
களங்கமில்லாரெஞ்சுத்தன் கருணை பெற்றமகிமைமயினால்
இளங்குமரன் இவனே என்னீசன் புதல்வன்காண்
விளங்குமருட்சோதியிவன் பின்வந்தேழுமன் செல்வான்.

26. அவனியல்—His nature.

முன் செல்வானருட்செல்வன் முழுமுதலேச்சேர்த்திவென்
பின்பற்றிச் செல்வார்க்குப் பரங்கருணைசாதிப்பன்
அன்புநிறைந்தென்பருகில் அத்தனையுங்காட்டிவென்
அன்பனவன் ஆருயிர்க்காதலன்பூரணனருட்புண்ணியனே.

16. And of his fulness have all
we received, and grace for (upon-
ride-Parananda) grace.

27. அவன் தொழில்—His Powers or Deeds.

புண்ணியன் புனிதன் புவனாபதியிச்சேய்
எண்ணிலருளறிவின்மகப்பற்றொழித்திவிரேசன்
உண்ணினதுவறந்து உலகறியா மாயனைக்
கண்ணின்று பொழியுங் கருணையாற்காட்டிவென்.

17. For the Law was given by
Moses, but grace and truth came by
Jesus Christ.

28. அவன் மாகுழி—His Greatness.

காட்டுவன் மாயனைக்களவுநவழித்துகாணவல்லார்க்கே
காட்டுவனத்தனையுடல்பொருளாயிடிமொருங்குகொண்
டார்க்கே
காட்டுவனுளவாய் ஊனழிந்துள்ளத் தொன்றிமெ வறியே
ஊட்டுவனருளமுதஉருவழித்தருவாய்மருழவிகட்கே.

18. No man hath seen God at
any time; the only begotten† (and
alone-become) Son which is in the
bosom of the Father, he hath de-
clared (led the way to-Parananda)
him.

29. குருவாண்—Boon of Teacher.

அருவாய்மரிலவன் குருவாய்வருவன்
கரும முகில்போல்கருணையும் பொழிவன்
அருவாய் நின்றருக்காட்டியு ம்மைப்பன்
உருக்காட்டியுருவழித்துணையாண்டுகொள்வானே.

30. அருள்வான்—Boon of Grace or Salvation by Spiritual Guidance.

ஆண்டுகொள்வானவன் ஆண்டியாய்வந்துணை
ஆண்டுகொண்டே, பரும் வான்களையிவன்
மாண்டிபுத்தார் மாவிலத்திருந்தும்
மாண்டு பிறவாத மாக்கிபெற்றாரே.

ஃ

† The proper translation of the term *mono-genis* (Gr.) is not 'only begotten' but 'alone-become.' In this *monogenetic* or 'alone-become' state, the spirit is boundless and supremely blissful or peaceful, and is then said to be of the image or likeness of God (Heb. i. 3).—Sri Parananda.

* Called Christ. In India we call them *Saints*: Holy Men in whom God is manifest; and *Jnanis*. Or Those who know the Truth.

iii. அடைந்தார்பெருமை—THE GREATNESS OF THE SAVED.

31. அருள்மாட்சி—The Saving Power of Grace.

John viii. 32-52.

பெற்றாரேயவர் பெறலரும் பேறு
உற்றாரேயவர் ஊனர்க்கிலாப்பதம்
அற்றாரேயவர் அகமெனும் பாவம்
பற்றாரேயவர் பவமவம் என்றும்.

32. அத்தனிபல்—Nature of God or Truth.

Matt xi. 25-27.

என்றுமுணராரென்னத்தனை யூனர்கள்
என்றுமுணரார் அவனருட்சோதியை
என்றுமுண்ணும்சென்செல்வனை
வென்றுநின்றாலவன்வலியவந்தான்வனே.

33. அவன்ருளை—His Mercy.

ib. 28.

வலியவந்தான்வன் வலியிலைழைத்திட்டான்
வலியிழைத்தலகில் வாட்டமுழையர்களை,
வலியிருதுன்பஞ்சும்துன்மவாடியவழைநாள்
வலியிழைத்துழைநீர்வாண்கமெய்துவிர்வம்மின்வம்மி

னென்றே.

34. இரக்கியழைத்தல்—Oull to Rest.

ib. 29.

வம்மின்வம்மின்வழியதுகாட்டுவன்
விம்மி விம்மி விசித்தழவேண்டாம்
நம்மில் உம்மில் நயத்தரு போதகன்
வம்மின்வம்மின்என்றழைக்கிருள்கேண்மினே.

35. எளிதானியல்—Easy and Rare to attain.

ib. 30.

அழைக்கிருள்கேண்மின்ஆருயிர்த்தோழன்
பிழையெலாம் பெற்றுத்துப் பேரருளிவன்
ஏழைகட்கெளரியன் ஏதிலார்க்கரியன்
மழைபொழி கருணையன் மன்னர்க்குமன்னனே.

36. தோழன்-மாதா—Both Friend and Mother.

ib. 15.

மன்னர்க்குமன்னனும்மாதா பண்டிதல்வன்
மன்னுயிர்க்கண்தன் கருணை மிகுதியாலவதரித்தான்
இன்னுயிர்க்குத்தோழன்மன்னுயிர்க்குமாதா
உன்னுயிர்க்குநின்றொருளிக்குமுண்மையனே.

37. உண்மையன் ஒருவன்—Truth Universal.

Matt xi. 16-19.

உண்மையன் ஒருவன் உலகுக்கெல்லா முதல்வன்
உண்மையிலா ஊனார் உள்மர்மீமுணர்கிலார்
உண்மையிலுணர்களுன்விட்டுநோக்குவரேல்
உண்மையன் ஒளிவிட்டு உள்நின் நிலங்குவளே.

38. அவன் தொழில்—Characteristics or Grades of the Spirit.

ib. 20-24.

திலங்குவனுள்கின்று ஏங்கினார்க்கருளிவன்
மலங்குவந்திறுமாந்தால்மறைத்திவன்காணான்
கலங்குநெஞ்சத்தினராய்க்கருணைக்கழுதிட்டால்
இலங்குமருட்சோதியெழில்சூருவாய்வந்தாள்வன்.

39. அருள், அறிவு—Love, Light.

John iv. 13-15.

ஆள்வன்குருவாய்வந்துஆங்காரம்போக்குவிப்பன்
மாள்வன்வெல்லார்மயக்கமறக்காட்டுவிப்பன்
தாள்வந்தருளிவன் தாகவிடாய்தீர்த்துவைப்பன்
ஆளாவாணைக்காட்டி மாளாவாமளிப்பன்.

40. ஆனந்தம்—And Bliss.

ib. 21-25.

அளிப்பன் அருட்பேறுஅழிப்பனவன்பற்றையெல்லாம்
விளிப்பன்ஒளிப்பன்விண்ணுருவாய்நிற்பன்
களிப்பளித்தாக்கரைத்துறைவன்குறிகாட்டியழைத்திடுவன்
ஒளிகாட்டிவெளிகாட்டியுணர்த்திடுவனுண்மைதன்னை.

41. “தத்தவமஸி”—தன்னுணர்வு—“Thou art That.”

ib. 30-42.

உண்மையுணர்த்திடுவன் உள்னொளியிளங்கவைப்பன்
உண்மையுணர்த்தாராயின் உள்மலமும்போக்கிவைப்பன்
உண்மையுணர்த்த உணர்வுருவரீயென்பன்
உண்மையுணர்த்தஉளவறிவுபானால் உண்மையுரியும்
ஒன்றாகிநின்றிடுவாய்.

42. “அஹம்ப்ராஹ்மஸி”—அனுபவம்—I am also That.

ib. iv. 26.

நின்றிடுவாய்ஒன்றென்று நிச்சயமாயென்மைந்த
ஒன்றிடுவாய்ஒன்றென்னுமுணர்ச்சியுள்வலுக்க
ஒன்றிநின்றணந்த உணர்ச்சியுமொழிந்திடுமால்
ஒன்றேரீபாகியுலகெல்லாம்பரத்திடுவாய்.

43. அதிகாரி—அனுகூலஹைத்தி—Beyond is Power to Bless.

ib. v. 30.

பரத்துகின்றியவது பாரனந்தமாகும்
சுரத்துநிற்குமன்கருணையுள்ளனத்தெப்போதும்
பரத்துகின்றநச்சுனாடு பரச்மற்றுக்கலத்துகின்றால்
இரத்தநிற்குமன்னுபிரையிடேற்றவல்லனாவாய்.

44. பரோபகாரம்—Gospel of Work.

John vi. 26-27. ஸ்டேற்றவல்லவழிக்குருவாயினல்லால்,
 ஸ்டேற்றலரிதப்பாவக்கழற்றமாதர்களை
 ஸ்டேற்றவாரும்நாற்றிசைன்னிலும்
 பாடேற்றப்பாருளதுன்பத்துடைத்தற்பெரிதையே.

45. அருள்வலி—The Power of the Holy Spirit.

ib. 31. 51-63. பெரிதுபெரிதுபுலனம்பெரிது
 அதிலும்பெரிதையான்பவன்பெருமை
 அவனிலும்பெரியர்அத்தனருள்பெற்றார்
 அவனிலும்பெரியர்அருள்புரியவல்லாரே.

46. போற்றி—Adoration.

ib. vii. 16-18, 34. அருள்புரியவல்லார்திருவடிபோற்றி
 அருள்மாமுடிலாம்அவன்டி போற்றி
 அருள்புரிவாயிதிரிபுரைபோற்றி
 அருளுணர்ச்சோதியாஅட்கொளத்தேவடிபோற்றியே.

ஓம் தத்வைத்.

பரமமார்ப்பணமஸ்து.

The following extracts are from that excellent and invaluable Store-house of spiritual experience collected together and concentrated on *St. John by Sri Parananda :—

John. 1. In the beginning was the Word and the Word was with God, and the Word was God.

[Vide His Eastern Exposition of St. John, being an interpretation thereof by the Light of Gnana Yoga.]

1. "In the beginning." This phrase implies a previous state, the state which never had a beginning, when there stood God only, without a visible (or knowable) second. This is the state of absoluteness or non-differentiation, for in that state; there is nothing from which to distinguish God. Differentiation began when from God appeared the "Word." The moment the Word appeared, it became possible to distinguish it from God. Thus the word beginning refers not only to the state of non-differentiation, but also to the point at which differentiation occurred, and St. John uses "beginning" in both these senses. In ver. 1 he says, "In the beginning was the Word;" in Ver. 2, "the Word was in the beginning" with God."

"The Word." The Greek word used by St. John for the "the Word" is *Logos* which was translated in the Latin vulgate as *Verbum* and in English by *Word*, which is identically the same as the Sanskrit *Vak* (காதம்) used by the sages of India to denote that most spiritual, and as yet inaudible, Voice or Sound which, preparatory to evolution, arose in the Being of God not as a note or succession of notes, but as an overspreading power which may be called THE POWER THAT MAKES ITSELF HEARD, because sentient and non-sentient beings alike, when evolved, "hear" It, or are regulated by It. This All-pervading Power of Direction is the great *Informer of the Universe*, the Power that forms or shapes every entity, mental or material, and everything in, that entity according to its needs. It is the power that vibrates in all things for purposes of regulation; conscious beings feel Its direction, others unconsciously obey it.

2. The word is the Bodiless and Still Voice of God that speaks in or directs the spirits of men (John v. 38) and indeed of all flesh (Numb. xvi. 22).

Hence it is the *Teacher of the Universe*. As in all things, so in man, It stands *within* and *without* him. So long as man remains attached to the false shows of the world, he will not be able to realise Its Presence within him. But when he loses interest in the pleasures of the world and craves for Light, a man sanctified in Spirit, a Christ in man—will appear and teach him how to discern the True from the False. The Power that teaches *through* such a personality is none else but the Word or Voice of God which stands without or outside the man who is taught. The Teacher *without* man teaches of the nature of the *being* of God and His Power, and the methods necessary for the soul to know God. Thus it is that the Teacher outside man teaches of the God *within* man, so that the soul when duly taught may enter into Spiritual Fellowship with Him and attain Eternal Life.

The "Word" should not be confounded with the Sanctified Spirit of man (John X 36) called Christ. Christ is the Risen Spirit in man (1 Cor. xv. 45, 46), and it is through such a holy medium that the true light (The Voice or Word which emanates from God, called the Holy Spirit of God) flows, and can flow, to suitable learners.

"Men versed in the ancient literature of the Ancient Greeks and Hebrews have made *Logos* a theme of great speculation for nearly eighteen centuries." But the truth is, says Sri Parazhanda, "*Logos* is not a creature of literature at all. It is a matter of deep spiritual experience. It is a stern reality attested by the sanctified spirits of men who have attained Christhood, such as Jesus, John and Paul."

Concerning the Holy Trinity, Sri Parazhanda says, "Boundless and peaceful Being is God at Rest. But when He moves, vibrates, or "breathes" for purposes of salvation, he is said to be God in Power or Motion, and is called the HOLY SPIRIT (from Lat. *Spiro*, I breathe). It is this HOLY BREATH OR SPIRIT OF GOD that caused the Heavens and the Earth to appear, endowed lives with bodies, and at last illumined men, in the fulness of time, so as to make them discern what is true and what is false. Thus did he become the Teacher of Truth of His own Mercy, in order to save man from the consequences of worldliness. In regard to this function of Illumination or Enlightenment through pure love, God is called the Spirit of Truth and Grace.

*John was the favourite disciple of Jesus, who, having renounced the pleasures of the world and betaken himself to the austere practices of godliness, saw as the noonday sun the Holy Spirit functioning within him as Teacher. This great truth, hidden from carnal-minded men until their worldliness is sufficiently depleted, was communicated to John by Jesus as a fundamental experience of Saints (John i. 11)—as an experience realisable by all who have been developed enough to attain Christhood (Matt. v. 48; Eph. iv. 13). John understood this truth in its proper sense, namely—that the Holy Spirit is not Christ. Then John himself passed from the stage of disciple to that of Master; for we have his assurance that—after hearing the doctrine that God is Light (1 John i. 5), that the spirit of man may obtain Christhood (John i. 12, Eph. iv. 13) and the perfection of God (Math. v. 48), and that God manifests Himself in man in due time—he "saw" (1 John i. 3) God as Light within him, and attained Life Eternal (1b. 2) or Christhood (John xvii. 3).

Having "beheld" the glory of the Holy Spirit in him, John was able to unify his own personal experience with the teachings of his great Master, and the declarations of the Old Testament, and to record in his story of the Gospel the Mystery of the Holy Spirit, called *Logos*, functioning in "the spirit of all flesh" (Numb. xvi. 22); in man as Conscience and the Light of Reason, and at a later stage, as Teacher of Truth and Grace; in animals, as Instinct and in matter, as the physical forces of growth, decay, and change.

Those who have been blessed with Godly experience know the real genesis of the much debated Johannean "doctrine" of the *Logos*. It is not John's doctrine, nor yet is it Jesus' doctrine, for Jesus has truly declared, "My doctrine is not mine, but His that sent me" (John vii. 16). It is the Lord's doctrine which is found to be true by every one who has attained Christhood, (1b vii. 17). Then we have the testimony of St. Paul, another Master anointed of the Lord. In his Epistle to the Galatians he narrates how he, a Jew, being exceedingly jealous of the traditions of his fathers (Ver. 14), was engaged in persecuting the followers of Jesus (ver. 13), and how one day, several years after the crucifixion of Jesus it pleased God to reveal to him "His Son in me" (ver. 16), and how thenceforth he began to preach the Gospel to the Gentiles. "I certify you, brethren," said he, "that the Gospel which is preached by me is not after man; for I neither received it of man, neither was I taught it by man (ver. 11—12), neither went I up to Jerusalem to them who were apostles before me; but I went unto Arabia and returned again into Damascus."

ஓம். ஸ்ரீ.

REDEEMED BY LOVE—(Logos)

காதற் செல்வி.

காதலிற்கவித்துய்யல் - அன்பிலாடியமர்தல்.

பத்திமாக்கம்.

“காதல்தீனவேகாதலிற்கனிவாம்.”

தோத்திரம்—PRAISE.

தருமம்பிகையாந்தாயவன்போற்றி
 திருவையாற்றுவைத்திருவடிபோற்றி
 திருவாமுருறைத்தேவடிபோற்றி
 கருத்துறைநாயகியின்னுயிர்போற்றியே.

போற்றிடோற்றியவள் பேரன்பு போற்றி
 போற்றியெனையாண்டருட் திருவடி போற்றி
 தேற்றியாற்றித்தேனுறைகவைபோல்யோகமுறையோதியசேவடிபோற்றி
 போற்றியேதானையோகமுறைநாதமுடிவெய்தியபாதமும்.

காதலிற்கனிவு.

காதற்செல்வம் - அன்படிமை—Rich in Love—Love's Triumph.

1. அன்பேஅமுதே அருட்தேனே ஆரணங்கே
 இன்பேயளித்தென்னிதயத்திருத்தாயே
 உன்பேரழியாதுலகத்திடை நிறுத்தி
 என்பேயுருக்கியெனையாட்கொண்டருளினையே.

காதலொருமை - அகத்தன்பு—Abide in Love.

2. அருளினையேயின்பரசம்ஆக்கமுடளிக்கையே
 உருவாபூனுடல்புயிருமாயிருத்தெனக்கே;
 கருவாயிருந்தகாரிகைபானுமொருவொடியும்பிரியாதே
 உருவாயுருவாயுமொன்றினையேயென்னக்கே.

காதல்தீனவே - அன்பில்லித்தி—Miraculous Power of Love.

3. என்னகத்தேயிருத்தருளியின்னமுது முட்டிவைத்து
 உன்னகத்தேயெனையழைத்தா னுன்னவருமென்றுசொல்லி
 மன்னகத்தேயெனையவைத்துமாயமாய் மூடிக்கொண்டு
 பொன்னகத்தேபோதியே புன்புலாலொழித்துவிட்டு.

சாதவிர்க்கைதல்-ஸ்வலகுஷ்மீகம்—Saving Power of Love.

4. ஒழிந்துவிட்டுப்போம்போது அழைத்தையே ஆர்வமுடன்
கழித்துவிடப்போகிறேன்காய்மையைப்போக்கர்
அழித்துடல்காணெவ்வுலகம்எங்கெங்கேபோயினும்
ஒழிந்து விடேனுன்சிந்தைஉன்னன்பைமறவேனென்றாய்.

* சாதவிர்க்கைதல்-ஸ்தலோக்மூர்தாண்டல்—Its transcending the seven mental states.

5. உன்னன்பைமறவினென்றாயுலகேழுந்தாண்டிநும்
என்னன்பையறித்தவுனக்கேதுகானியற்றிடுவேன்
என்னன்ப, என் கண்னை; கண்மணியே, ஆருபிரே!
பொன்னகம்போமென்றனக்குப்போகவர மீயென்றாய்.

சாதவிர்க்கைதல்-ஆர்வசிறைவு—Fulfillment of Love.

6. போகவரமீயென்றாய் பொற்பாதம்சேர்ந்தவனென்றாய்
யோகசமாதியிலும்போதினிலையனுபோகவர்திலும்
ஏகமாய்உயிரினிலையறித்துள்ளமுடையுமட்டும்
ஏகமாயெனையறித்துன்னகத்திருத்துனவ யிவ்வரமீவைமென்றாய்.

பிரிவாற்றமை-அத்தவிரதபாவமுணர்த்தல்—Feeling of Non-Separateness.^o

7. சவையென்றாயித்தேனீத்தெனென்றேன் எனையறந்தேன்
பாவைநீ படுத்துபரம் பொறுக்கலாது ஒடுவென்றாய்
சாவையொரு பெருட்டாயெண்ணிலை நீயாருலும்
ஆவைப்போல்கதறினையேஆடவன்பிரிவாற்றாமே.

பிரியாப்பிரிவு-அத்தவிரதராஜேதயம்—Perception of Unity in diversity.

8. பிரிவாற்றாதலரினைநிபேதையருவெடுத்ததினால்
பிரியாப்பிரிவினால்அகத்தொன்றையாயினம்காம்
பிரியாப்பிரிவும்பொரானத்தமுமிருக்கையிலே
பிரியாய்! அருவையோநீ பித்தந்துணிகழித்ததென்றே!

அப்பிராட்டம்-அனுபவேந்தயம்—First experience of the Principle of Unity in Love.

9. கழித்ததுகத்தையென்று அழுவையோகட்டழக
இழிந்தவன்சொல்லியிவ்வாய்ததைபுனக்கேனென்றேன்:
அழித்தழியாதுள்ளதென-ஆனந்தசொருபமெது
இழித்தழிவார்க்கெட்டாதஇன்பக்கமளிப்பதெது—

* “உருத்தாட்டியுருவழித்து உருவருவாயுருவழித்தல்” என்பானுபவத்தில்திரத்தியனாமம்.

அன்பில்வாட்டம்-அனுபவசாகைம்—Experimental Stage.

10. ஏது நித்தியமென்றுஎடுத்துரையோதுமுன்னே—
 “ஏதுசத்தியமோ அதுநா”மென்றோதினையே
 “ஏதுசலன்மற்ற தெதுவகண்டானந்த மதுநா”மென்றே
 மதுருதனனைப்பிமாயவன்பதம்தேடினையே.

அசீபிச்சேர்வு-அனுபவத்திற்கும்—Impatient or Longing to reach the End.

11. தேடினன்அன்புள்ளென்றுதேர்ப்பாகனவன் தானும்
 ஒடியேவந்துன்ற னுண்மையுணர்ந்து கொண்டு
 போடியென்றேவிவிட்ட பூவையவன்வந்தழைக்க
 மாடிவீடுகிடைத்த தென்முநாநிலத்தைவிட்டாயே.

அசீபித்தேரல்-அனுபவஉணர்வு—Determining Stage.

12. மாநிலத்தைவிட்டு மாயனடி சேருமுன்னே
 ஊனிலவதரித்தவுன்னுயிர்போருமுன்னே
 மாநிலத்தெனைவிட்டு நீ மாகுபெற்றுப்போமுன்னே
 ஊனிலுன்படவூடுவென்றழித்திட வான்முத்தரித்துவகையறியாதேகினையே

அன்பிலொத்தல்-காதலித்தல்-பத்தி—Fruition of Love; Redemption, or ‘Be-ing in Love.’

13. ஏகினையையானுமெனைமறந்தையிலையொருபோதும்
 ஏகினவுனையானும்எக்கணமுமறந்தேனில்லை
 ஆகினவூனுமுனொன்றுபட்டழித்துட்கருவானதுபோல்
 ஏகினவுன்கருவுமென்கருவுமொன்றுபட்டழித்துள்ளததுவாயிற்றே.

அன்பிலமர்தல்-சாத்தம்—Perfection in Love—The Peace that passeth all understanding.

14. உள்ளததுவாயிற்றுநும்கழித்ததினி
 யுள்ளத்துணர்வி னுன்னுணர்வு மொடுங்கியது
 பள்ளத் துரீர்தங்கும் பான்மை போலுளவீச
 னுள்ளத்துனையெனையுமொருங்கமர்த்திக்கொண்டானே.

அர்ப்பணம்-என்காதலிக்கு—Dedication : To Logos-My Love.

15. என்காதலியை கண்மணியை கார்முகிலை காழுக்கரிக்காருணியை
 உன்காதலிலே யீடுபட்டுக் கடைத்தேறின னடிநானே
 என்காதலிலை அறித்தேநீ காதலியாய் வந்தாண்டாய்
 உன்காதலருள் அமுதுண்டேன் காதலிலெள்ளம்கரைகடந்தே.

ஓம்நமசி.

உ

கும்.

மு அகண்டானந்தசத்ருவேமம் :

SALVATION BY SPIRITUAL DISCERNMENT.

அகண்டானந்தம்.

அறிவிலாய்ந்தமர்தல்.

“அபேததரிசனம் ஞானம்.”

ஞானமார்க்கம்.

பேர்பு—Love Infinite.

1. அன்பே யானந்தம் அருளுமோரானந்தம்
இன்பே யானந்தம் இன்னுயி ரானந்தமென்பர் ;
என்பே யுருக்கியின்னுயி ருண்ணன்பன்றி வேறுளதோ
என்பே யுருக்கியன்பு லெனையாண்ட ஆனந்தநாயகியே.

அகண்டானந்தம்—Bliss Infinite or That Changeless and Motionless Being Called Godhead.

2. ஆனந்தநாயகியே யாரமுதே யருட்கவையே
ஆனந்தமொருநிலையதீதமொருநிலை யதன்மேல்
ஆனந்தமொழியவே யசைவற்று நிற்குநிலையில்
ஆனந்தக்காதிதசொப்பிரகாசமேயலோவகண்டானந்தமடிதாயே.

பேரருள்வரன்—Invocation to Grace Infinite.

3. தாயே தனிமுதலே தானேதானாவனே தயாவே
நாயே னுன்னடிபணிந்து நாட்டிலுள்ளார்க் கருளிய
வாயேன் வாராயேல் வன்மையிலேன் மாய்வேன்
நாயேன் நயத்துவாயேன் நாத்தழும்பனுன்னன்ப னருளன் ஆனந்தனே.

சுத்தமாயை—Chaos or Cosmic Stuff.

4. ஆனந்த நாயகியே யாதிமுதற்சுத்தியே யருட்டேதனே
ஆனந்த மயமென்பா ரதுவுமொரு கோசமே
ஆனந்த மஞ்ஞானம் தாதிநிற்காரிருட் சுத்தம்
ஆனந்த இருளிலொளித்த ததுவருட் சோதியே.

சுஷுப்தி—Cosmos or Evolution of the Universe.

5. சோதியே சுடரே சொல்விறந்த மதியே
ஆதியனாதியே யசைவற்று முழுமுதலே
ஆதியிற் பாதிபூ யவதரித்த தருளாலே
ஆதியும் பாதியுமிருநங் கலந்தாய தண்டபகிரண்டங்களே.

அண்டபிண்டம்—Macrocosm and Microcosm.

6. அண்டபகி ரண்டங்களு மாயதவ னருளாலே
 • அண்டத்திற் பிண்டம்போல் பிண்டத்தி லண்டமாம்
 அண்டமும் பிண்டமு மாயவதரித்த காரணனை
 அண்டபிண்டமா யறிவர் பகிர்-அகமுகப்பார்வையாலே.

பிகர்-அகமுகப்பார்வை—Experimentation-Objective and Subjective.

7. பார்வை யிரண்டுண்டு: பகிர்-அகமுகமென்பர்;
 பார்வை பகிர்முகம் பரத்தவுலகா ராய்தால்;
 பார்வை யகமுகமுள்ளுணர்வையே ரார்த்துணரில்;
 பார்வை யிரண்டுமொன்றாய் துணரார்பரிதவித்துழல்வாரே.

விருதவார்த்தை—Vain Protests.

8. பரிதவித்துழல்கின்றார்பாரிலுள்ள சிவர்கள்காண்
 பரிந்துபலபேசுவர் பாரைச்சீர்திருத்தென்பர்
 அரித்தித்துணரவோ ஆர்வமுமில்லை யென்பர்
 அரிதரிது கொடுமையிது! அகியாயமிது வென்பாரே!

அகம்பாவக்கூத்து—Vanity Fair.

9. என்பாரே யவர் எல்லாமறித்தவர்போல்
 வன்பேச்சுப்பேசுவர் வான்மேற்பழிபோட்
 டென்பேச்சுக் கேளேனுண்மையு முணரவல்லென்
 என்பேச்சுக்கேட்டேனீ யில்வுலகைபிரகி யென்பார்.

அகச்செருக்கு—Vanitas Vanitatum.

10. இரகியென்பார்ககியிபேசிக்காவமும்போக்கிடுவர்
 இரகிப்பாணுளனொருவன் உனக்கேன்கவலையென்றால்
 இரகிப்பா னிரகித்தால் இத்தனைபேரிரப்பானேன்பர்
 இரகிப்பாணேரோவிரந்திறப்பான்குற்றமோராரே.

அசிரத்தை—Want of Faith.

11. ஓராரே யுண்மையில் உள்ளதொரு காரணத்தை
 தாராரே தம்முயிரைத் தரணியுள்ள சிவர்கட்கு
 ஓராதுணரா தொருகிலையாய் நில்லாதானர்
 சாராதுபார்த் துணரச்சார்பின்றித் தவிக்கிறாரே.

அதர்மம்—Stiffing of Conscience.

12. தவிக்கிறாரே யவர் தன்னுணர்வினறியே
 அவிக்கிறாரே யவர் அகவிளக் கொளித்தனை
 தவிக்கிறாரே யவர் தரணியிற் பிறந்துமையே
 கவிழ்க்கிறாரே யவர் காயமா மோடத்தன்னை.

பிரபஞ்சலோகம்—The World-A Drama.

13. ஓடமாழுட விதுவென்று உண்மையிலோராரே
வேடமாயிப் பிறவியுலகுமோர் நடர்க்களமாம்
வேடம்போட்டாட வந்தநாடகன் சிவன்தானே
ஆட்வன் ஆங்காரி ஓடவேன் ஓங்காரி.

ஓங்காரி—The Ruling Principle of Life.

14. ஓங்காரி யவன்தானே ஆங்காரியாயினான்
ஆங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றெடுத்தான்
ஆங்காரிய மெல்லாம் ஐவர்தக் தொழிலாம்
ஆங்கார மழிந்தாலது ஓங்கார மாமே.

ஓங்காரம்—The Principle explained as Evolution, Involution and Absorption.

15. ஓங்காரமாவது விரியுங் குவியும்
அகாரம் விரியும் உகாரம் குவியும்
மகாரம் ஒங்கும் மோனமுமாகும்
அகாரஉகார மகாரமாய் கிற்பது ஒமதுவாமே.

ஓம்—Application of the Principle.

16. ஓம்எனச் சொல்வது பிரணவமந்திரம்
ஓம்எனக் கொள்வது பிரணவப்பொருளையே
ஓம்எனக் காட்டுமுறை விர்த்திகூயலயம்
ஓம்எனக் குறிப்பர்காட்டுக்குறிக -ந்தகாரணன் தன்னையே.

காரணகாரணம்—The Triple Nature of the Principle or First Cause.

17. காரணகாரணன் காரியமிரளவன்
காரணகாரிய உபாதனமாவன்
காரணகாரிய மிரண்டிலு முள்ளவன்
காரணகாரியமிரண்டையுநீக்கக்காரணன் தானே யொளியிட்டுகிற்பனே.

உபாதனம்; மாயை—The Material Cause; Chaos or Darkness.

18. ஒளிவிட்டுகிற்பானில் ஒளித்திடும்மாயை
ஒளித்த அம்மாயையே உபாதனமாகும்
ஒளித்த அம்மாயையின் மகிமையைக்கூறியில்
ஒளிக்கும்மறைக்குமது ஒன்றிற்பிரியில்.†

கனகசபை; ப்ரஹ்மண்டம்—The Cosmic Egg—The Laboratory where the First Principle works.

19. ஒன்றிலதுமாயையொட்டாததிலொடுங்குத்தானும்
‡ ஒன்றிற்பிரியிலது ஒளித்திடும்பொன்னிறக்கருவாய்
மன்றிலாடும்மாயாவந்தது நடித்திகௌமாம்
மன்றிலாடொயவன் நடித்திட மாநிலமனைத்துமாயதுகன்றே.

* As (1) Motive, (2) Instrumental, & (3) Material cause in Onē.

† ஒன்றில்-அகண்டமாகில்; பிரியில்-இரண்டன்றிற்பிரியில்.

‡ ஒன்றிற்பிரியில்-அத்துவிதமாகப்பிரியில்.

கூத்தகாக்கி—The Miraculous working of the First Principle: Its first perception by the released soul
an unspeakable Joy and Wonder.

20. கன்றிதுஆட்டம் கன்றிதுகூத்து நன்றுகன்றிதுகடனம்
அங்குமிங்குமெங்குங்கண்டிலே விதுவொருவதிகயங்காண்மினோ
ஒன்றிநின்றன் றுணர்வழித்துள்ளொளியானபின்
அங்குமிங்குமெங்குமிதுவலால் மற்றொருஅதிகயங்காண்கிலேனே.

எங்குமாவே—It is Universal and All-pervading.

21. காண்கிலெனதிகயங்காகழியும்வேறிலே துன்பமுத்துக்கமு மின்பகுகீழலாம்
ஆண்பெண்அதுவென அவதரித்தானெவெல்லாம் அவன்திருவருட்கூத்தாம்
ஆண்பெண்அனைத்தையும் ஆக்கியழித்துக் காப்பதவன்தொழில்
மாண்பெறுதகையனும் மாயவன்கருணையுணர்ந்துமுணர்கிலாருனரே.

உலகறிவா—Beyond the ken of the worldly-minded.

22. ஊனரேயாமவர் உளக்கண்ணொளியிலாத் தன்மையினர்
கூனரேயாமவர் கூன்விட்டுவானோக்கு உகையறியாவன்மையினர்
கூனரும்கூனரும் குனிந்தபடிவானோக்கக் கூடினதொக்குமே
ஊனருமுனருமொன்றுபட் டெகறியாமாயனைக் காண்டிடுமென்னலும்.

தேசெத்தேவை—A Sanctified Spiritual Teacher—Essential.

23. காண்டிடுமென்பார்காயத்தைவதைத்திடுவருள்மர்முணராதே
ஆண்டியாய்வேடம்போட் டிலைந்திவார் அகத்தூயாதே
ஆண்டிடுத்தேசிகனடிபணிந்தருட்கண்பெற்றரேல்
ஆண்டியாய்மாண்டுபிறவாதவரம்பெற்றுய்வாரே.

உய்வழி—Means of Salvation.

24. உய்யாரேயவருள் ளன்புண்மையில் வையாரேல்
உய்யாரேயவருள்ளுணர்ந்தேசிகன் உளக்கண்ணளியானேல்
உய்யாரேயவருள்மலம்நீக்கியுள்ளத்தமாரேல்
உய்யாரேயவருள்ளத்தமர்ந்துள்ளுணர்ச்சோதியைஒராரேல்.

ஆராய்ச்சிமுறை—Aids to Success.

25. ஓராரேயவருடல்பொருளாவியி னைசெயொழியாதே
ஓராரேயவருணுணர்வொழியா திருவினையுத்திடு மர்மம்
ஓராரேயவர்சத்தியாசத்திய நிலையறிசாதனமின்றி
ஓராரேயவருணுணர்வற்ற வுத்தயசித்தர்தம்வாசனையின்றியே

அனுபவத்தி—Realisation.

26. இன்றியேபோருமவர்க்கிகத்திலுள்ள துன்பமெல்லாம்
ஒன்றியேதானமரித்தன்மையினர் சுகசுநிலைத்திடுபெற்றல்
கன்றியேசெய்வார்நாடெ லாம்காத்துக் கார்முகிலொப்பார்
ஒன்றியேயுள்ளத்தருவாயிருத்தவருலகையுமீட்டிவைப்பாரே.

அர்ப்பணம்—Dedication—To Ripe Souls thirsting for Realisation.

27. தில்லைவாழ்த்தணர்தம்தேசிகளும் தாசன்பார்த்து
எல்லையிலா வானந்தடம்பார்ப்பான் பாரினின்று
தில்லைவரும்பக்தர்கள் பரிபக்குவர்பவருமுய்யப் பரிவுகூர்ந்து
எல்லையிலாக்கருணைநிறைசுவகாமியம்மை ஏதமறவழங்குகவேன்றேவினாளுே.

ஓம்நத்ஸத்.

சுபமஸ்து.

ஓம் நமோநம:

“அபிவாதயே பார்க்கவ விதழ்வய ஸாவேதஸ த்ரிசுனூதீத ப்ரவராஸ்தி-அவதூதகோத்ர: ஆபத்
பாத்தவ-சூத்ர: சதூர்வேதஸத்ப்ருஷ: ஸத்தியாகந்த: சாந்தசர்மாராமாஹமஸ்யிபோ.”

காயேவாசாமஸேந்திரியைர்வா புத்தியாத்மசுவரா ப்ரக்ருதே: ஸ்வபாவாத், கரோமி
யத்யதஸகலம்பாஸ்மை காராயணயேதி ஸமர்ப்பயாமி.—சிவசிவ-சிவசிவசிவ-.

“அஹமஸ்யி பரச்சாஸ்யி ப்ரஹ்மாஸ்யி ப்ரபவோஸ்யியஹம். ஸர்வலோகசூருச்சாஸ்யி
சர்வலோகோஸ்யி ஸேரஸ்யியஹம். அஹமேவாஸ்யி ஸித்தோஸ்யி சுத்தோஸ்யி பரமோஸ்யிய
ஹம். அவமஸ்யி ஸதாஸோஸ்யி நித்தோஸ்யி விமலோஸ்யியஹம். விஜ்ஞானோஸ்யி விசே
ஷோஸ்யி ஸோமோஸ்யி ஸகலோஸ்யியஹம் . . . ஸர்வதாஸமருபோஸ்யி சார்தோஸ்யி புரு
ஷோத்தம: ஏவம்ஸ்வாதூபவோயஸ்ய ஸோஹமஸ்யிஸம்சய: ய:ச்ருணோதி ஸக்ருத்வாபி
ப்ரஹ்மைவபவதிஸ்வயம்.” மைத்திரேயோபநிஷத்-3-வது அத்தியாயம்.

பராபரன் கோர்ட்டில் தாக்கலான புராதன வழக்குக்கு தீர்ப்பு.

சாத்திக்கிரோமணி - மாயாண்டிப் பிள்ளை கயக்குப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—

அந்த(று) வந்தயி” இந்தத்தேதியில் ஆத்மநாதன் கொடுத்த பிரியாது பராபரன் கோர்ட்டில்
விசாரணையாகி முடிவானதாக என் தயாரிடமிருந்து கடிதம் வந்துள்ளது. அதில் தீர்ப்பு
சுருக்கமாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கண்டபடி விடவேண்டியவைகளை விட்டுக்கொடுக்க
வேண்டியவைகளைக் கொடுத்தால் கிறைவேற்றமனு அங்கீகரிக்கப்படும். இம்மி குறைந்தாலும்
பேசுகிறனும் அனுபவபாத்தியம் கிட்டாது. இதை உலகறிய உங்கள் பத்திரிகையில் பிரசுரித்து
வாதி ஆத்மநாதனுக்கும் அவனைப்போலொத்தவர்களுக்கும் தெரிவிக்கக்கேட்டுக் கொள்கி
றேன். திருவாதியிலுறையுமென் தாய் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்:—

“குழந்தை சா-மா-க்கு நித்யானந்தமுண்டாகுக, உன் கடிதமும் பேபரும் பார்த்
தேன். பிரியாதுக்குத் தீர்ப்பு சுருக்கமா யெழுதப்பட்டிருக்கிறது:—

பராபரன் கோர்ட்டில்

பாபிஜிஜ் அகண்டானந்தலெக்யியதேசிகள் முன்னிலையில்.

நீதிபின் சுருக்கம்:—“வாதி ஓர்நிலையம் உரைப்பதாலும் வாதியின் சாகியின் ஓரேசொல்லாயு
ரைப்பதாலும் குணபூதியானது வாதியுடையதென்றே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆகிலும் வாதியின் காணி
வாதியால் வெகுநாளாகப் கண்ணிக்கப்படாமலும், தனதல்லாததான உடல்பொருளாலியைத்தனதாகப் பா
வித்து அடனிடத்தில் நடானம் ஓவத்திருந்தால் அஞ்ஞான குணமான தரிசு பிரதிவாதிகளால் அனுபவித்
தப்பட்டுவந்து விட்டது. அனுபவப்பாத்தியதைத்தீர், வாதியால் இதுவரை சேகரிக்கப்பட்ட புண்ணியபா
வங்கல்பாதினை அந்வேகொடுத்தால் பிரதிவாதி பெயர்வெருவனும் இருந்தவிடத் தெரியாமல் போ
வான். தனதல்லாததான உடல் பொருளாலியையும் நியாதிபதியாகிய ஸர்க்காருக்கு ஒப்பித்துவிடவேண்டு
மென்று வாதியையும் தீர்ப்பு.

இத்தருளே இந்தச் இச்சத்தேதி,
திரு ஆதியில் பிரணவ முத்திரை
போட்டுக்கொடுக்கப்பட்டது.

(ஒப்பம்) அகண்டானந்த லெக்யியதேசிகள்,

ஓம்,

பராபரன்கோர்ட்டு பாபிஜிஜ்.